

[Wilhelm.]

eventuel vedtagelse af ændringsforslag nr. 1, idet det også opfylder det krav, vi måtte stille efter andenbehandlingen.

Knud Jespersen (DKP):

Der er tale om overordenlig beskedne forbedringer, og for en ordens skyld skal jeg sige, at vi gerne havde set, at man betragtede hyrevognen som en forlængelse af den kollektive trafik og altså gav større lempelse, sådan at man fik en bedre beskæftigelse og samtidig fik mulighed for at nedsætte taksten.

Når det er sagt, så vil jeg også henlede opmærksomheden på, at vi har støttet ændringsforslag nr. 2. Selv om det måske ikke hjælper, så kan det da mildne luften for beskæftigelsen inden for dette overordentlig belastede erhverv.

Arne Bjerregaard (KrF):

Hr. Glistrup beklagede, at jeg kondolerede, og sagde, at det var mig, der skulle kondoleres. Lad mig da vende det om og sige, at på denne fremskridtspartiets højtidssdag skal jeg da gerne lykønske med denne dag.

Hr. Glistrup fremfører, at man vil støtte hyrevognserhvervet fra fremskridtspartiets side, men vel at mærke først, når det samfund, som hr. Glistrup og partifællerne ønsker, kommer frem. Så er man parat til at støtte. Så længe det ikke er fremkommet, så længe man ikke har magt dertil, vil man ikke hjælpe en tøddel med noget. Det viser sig her som i så mange andre tilfælde.

Man kører frem med talen om besparelser osv., som om det var væsentligt i forbindelse med dette forslag. Om vi har sparet 19 mia. kr. eller 19.030.000.000 kr., kan jeg ikke se skulle have nogen betydning for dette forslag. Det er 1930ernes politik, hr. Glistrup trækker frem, når han tror, man kan spare sig igennem dette samfunds krise. Hvis det er det, man vil fra fremskridtspartiet, ja vel, så må vi jo ned på et særdeles lavt niveau, og så er det klart, at når fremskridtspartiet så kommer til, så kan det kun gå opad, for når man først har nået bunden, så er der jo kun én vej at gå. Jeg kan ikke se, at det skulle hjælpe hyrevognserhvervet i dag i den krise, hyrevognserhvervet står i,

at man om nogle år siger, vi vil hjælpe hyrevognserhvervet. Det er nu, de har brug for en håndsrækning fra dette ting.

Venstres argumentation har jeg sådan set ikke noget at fremføre til, ud over at jeg har fornemmet, at det kun var provenuet, man i øvrigt tog hensyn til. Kontrolmulighederne ligger ganske fast med de 210.000 km; der er ganske gode kontrolforanstaltninger med hensyn til kilometertælleren i dag.

Det samme med det radikale venstre, som siger, de vil gøre det på en fornuftig måde. Ja vel. Man kan sige, det er en fornuftig måde at straffe dem, som ikke udnytter de goder, som de er givet i erhvervslivet, men afventer at få gevinsten. Med vort ændringsforslag ville hyrevognene blive udnyttet til sidste hvid. Nu er man nødt til at lade dem henstå, selvfølgelig, til de er 3 år.

Vel, forslaget selv med vedtagelse af det af et flertal stillede ændringsforslag vil have en vis værdi stadig væk, men det vil ikke have nogen beskæftigelsesmæssig værdi; den er i al fald gået fløjten. Det vil ikke have nogen værdi med hensyn til intensiv udnyttelse af vores hyrevognspark.

Endelig til hr. Hagen Hagensen, som mener, jeg skulle have en dårlig hukommelse. Jeg må sige til hr. Hagen Hagensen: jeg har måske ikke den ophøjede begavelse, som hr. Hagen Hagensen har, men min hukommelse fejler almindeligvis ikke noget. Mit sidste spørgsmål til hr. Hagen Hagensen var: kan jeg så regne med, I vil støtte vort ændringsforslag? Og svaret var ja.

Glistrup (FP):

Hr. Arne Bjerregaard siger, at med hans forslag vil hyrevognene blive udnyttet bedre end med flertalsforslaget. Det, der er tale om, er, at man kan købe en hyrevogn med den registreringslempelse, der nu engang er, og måske give 53.000-54.000 kr. for den, og så kan man i løbet af et år til halvdelen have rundet de 210.000 km, hvis man vel at mærke befinder sig under københavnerforhold, og så vil man kunne sælge den pågældende vogn til en pris, der ligger på en 90.000 kr., når man ikke skal betale den differenceafgift, der gælder i øjeblikket. Med andre ord, hyrevognserhvervets konkurrenceforhold vil, hvis hr. Arne Bjerregaards tanker gik igennem, komme til at bestå i, at